

Η επίγεια ζωή και η μέλλουσα (Γέροντας Ευστράτιος Γκολοβάνσκι)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 31 Ιουλίου, 2018

Η επίγεια και πρόσκαιρη ζωή μας είναι χρόνος δοκιμασίας και προετοιμασίας μας για την αιώνια ζωή. Όπως γράφει ο απόστολος, «δεν έχουμε εδώ μόνιμη πολιτεία, αλλά λαχταρούμε τη μελλοντική» (Εβρ. 13:14), γιατί «όσο βρισκόμαστε στο σώμα, είμαστε μακριά από τον Κύριο» (Β' Κορ. 5:6). Τώρα σπέρνουμε· μετά τον σωματικό μας θάνατο θα θερίσουμε. Ό,τι σπέρνει ο καθένας μας, αυτό θα θερίσει. «Έτσι, όποιος σπέρνει στον αγρό των αμαρτωλών επιθυμιών του, θα θερίσει από εκεί ως καρπό την καταστροφή. Όποιος, όμως, σπέρνει στον αγρό του Πνεύματος, αυτός θα θερίσει ως καρπό του Πνεύματος την αιώνια ζωή» (Γαλ. 6:8). «Γι' αυτό ας αγωνιζόμαστε με ζήλο, για να είμαστε ευάρεστοι στον Θεό, είτε μένοντας στο σώμα είτε φεύγοντας απ' αυτό. Γιατί όλοι μας οφείλουμε να παρουσιαστούμε μπροστά στο βήμα του Χριστού, για να πάρει ο καθένας την αμοιβή του ανάλογα με τα όσα καλά ή κακά έπραξε σ' αυτή τη ζωή» (Β' Κορ. 5:9-10).

Γιατί η μέλλουσα ζωή είναι κρυμμένη από μας;

Απάντηση: Αν ήταν ωφέλιμο για τον άνθρωπο το να διεισδύσει στα βάθη της αιωνιότητας, ασφαλώς ο Θεός θα του έδινε αυτή τη δυνατότητα. Αφού, όμως, δεν του την έδωσε, αναμφίβολα **δεν είναι απαραίτητο να γνωρίζει την κατάσταση των ψυχών στην άλλη ζωή.** Ας απαλλαγούμε, λοιπόν, από τη μάταιη περιέργεια για τα έσχατα, περιέργεια που **φανερώνει έλλειψη εμπιστοσύνης στη σοφία και την αγάπη του Θεού.** Ας είμαστε βέβαιοι πως η γνώση όλων όσα δεν μας αποκαλύπτει ο Θεός, θα ήταν επιζήμια για μας.

Όπως οι συνετοί γονείς κρύβουν από τα παιδιά τους όσα πρέπει να μάθουν μόνο σε ώριμη ηλικία, έτσι και ο ουράνιος Πατέρας μας μας κρύβει όσα πρέπει να μάθουμε μόνο όταν θ' αφήσουμε το φθαρτό σώμα. Έτσι, «**τώρα βλέπουμε τα πράγματα θαμπά, σαν μέσ' από μεταλλικό καθρέφτη· τότε, όμως, πρόσωπο με πρόσωπο θα δούμε τον Θεό.** Τώρα γνωρίζω μόνο ένα μέρος· τότε, όμως, θα γνωρίσω με πληρότητα, όπως και ο Θεός μ' έχει γνωρίσει» (Α' Κορ. 13:12).

Αν η μακαριότητα του ουρανού μας είχε αποκαλυφθεί, πόσοι άνθρωποι δεν **θα βιάζονταν να φτάσουν εκεί πρόωρα με διάφορους αλόγιστους τρόπους!** Πόσοι απ' αυτούς που υποφέρουν, προκειμένου να γλυτώσουν από τα βάσανά τους και ν' απολαύσουν μιαν ώρα αρχύτερα τα αγαθά της αιώνιας ζωής, δεν θ' άφηναν

εκούσια τον κόσμο τούτο, ξεχνώντας τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις τους! Το θέλημα του Θεού είναι να εκπληρώσουμε ως το τέλος την επίγεια αποστολή μας, τη διάρκεια της οποίας μόνο Εκείνος γνωρίζει και ρυθμίζει. Γι' αυτό, λοιπόν, έβαλε σαν φύλακα μπροστά στις πύλες της αιωνιότητας το φόβο, τη σιωπή του θανάτου και το αδιαπέραστο σκοτάδι του μέλλοντος.

Ποιες θα είναι οι καταστάσεις των ψυχών στη μέλλουσα ζωή;

Απάντηση: Ο Χριστός, όταν μίλησε για την τελική Κρίση, είπε ξεκάθαρα πως **οι αμαρτωλοί θα πάνε στην αιώνια τιμωρία και οι δίκαιοι στην αιώνια ζωή** (Ματθ. 25:46). Δύο θα είναι, επομένως, οι καταστάσεις των ψυχών: η κατάσταση της αιώνιας μακαριότητας των δικαίων στη βασιλεία των ουρανών και η κατάσταση της αιώνιας οδύνης των αμαρτωλών στην κόλαση. Αυτό φαίνεται και από τα λόγια του αποστόλου Παύλου: *«Μην έχετε ψευδαισθήσεις, ο Θεός δεν εμπαίζεται. Γιατί ό,τι σπέρνει ο άνθρωπος, αυτό θα θερίσει. Έτσι, όποιος σπέρνει στον αγρό των αμαρτωλών επιθυμιών του, θα θερίσει από κει ως καρπό την καταστροφή. Όποιος, όμως, σπέρνει στον αγρό του Πνεύματος, αυτός θα θερίσει ως καρπό του Πνεύματος την αιώνια ζωή»* (Γαλ. 6:8).

Ωστόσο, αναμφίβολα **θα υπάρχουν διαβαθμίσεις τόσο στην οδύνη της κολάσεως όσο και στη μακαριότητα της ουράνιας βασιλείας**· στην πρώτη ανάλογα με το βαθμό της αμαρτωλότητας των κολασμένων ψυχών, και στη δεύτερη ανάλογα με το βαθμό της καθάρσεως από την αμαρτία, της οικειώσεως του αγαθού της σωτηρίας και της πνευματικής τελειώσεως των μακάριων ψυχών. Ο Κύριος αποκάλυψε ότι στη βασιλεία των ουρανών **υπάρχουν πολλοί τόποι διαμονής** (Ιω. 14:2). Και ο απόστολος Παύλος, μιλώντας για την ανάσταση των σωμάτων, χρησιμοποίησε αλληγορικά το παράδειγμα των αστεριών: Όπως στον φυσικό ουρανό τα αστέρια δεν έχουν όλα την ίδια λαμπρότητα, αλλά κάποια ανακλούν περισσότερο φως και κάποια λιγότερο, έτσι και στον πνευματικό ουρανό της Εκκλησίας **τα νοητά αστέρια δεν θα έχουν όλα ίση λαμπρότητα**. *«Άλλη η λάμψη του ήλιου, άλλη της σελήνης και άλλη των άστρων· αλλά και μεταξύ των άστρων, άλλη η λάμψη του ενός και άλλη του άλλου. Το ίδιο θα συμβεί και με την ανάσταση των νεκρών»* (Α' Κορ. 15:42).

Στο Σύμβολο της Πίστεως γίνεται λόγος για ζωή του μέλλοντος αιώνος. Ποια είναι αυτή η ζωή;

Απάντηση: Είναι η μακάρια κατάσταση των ψυχών των δικαίων στη βασιλεία των

ουρανών. Η κατάσταση της οδύνης των ψυχών των αμαρτωλών στην κόλαση δεν ονομάζεται ζωή αλλά «**δεύτερος θάνατος**» (Αποκ. 2:11· 20:6,14· 21:8). **Η μορφή, πάντως, της μελλοντικής αιώνιας ζωής δεν μας έχει αποκαλυφθεί**. Ο ευαγγελιστής Ιωάννης γράφει: «Τι πρόκειται να γίνουμε στο μέλλον δεν έχει ακόμα φανερωθεί. Ξέρουμε, όμως, πως, όταν ο Χριστός φανερωθεί στη δευτέρα παρουσία Του, θα γίνουμε όμοιοι μ' Αυτόν, γιατί θα Του δούμε όπως πραγματικά είναι» (Α' Ιω. 3:2).

(Από το βιβλίο: *Γέροντος Ευστρατίου (Γκολοβάνσκι), "Απαντήσεις σε ερωτήματα χριστιανών"*. Ιερά Μονή Παρακλήτου, 2012. Ερωτήσεις 95, 59, 142, 172, σελ. 100, 52, 152, 183)

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)